

श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

श्रीपराशरभट्टविरचित

॥ श्रीरङ्गनाथ तिरुमञ्जनकृट्टियम् ॥

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using L^AT_EX and the skt font.

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः

॥ श्रीरङ्गनाथ तिरुमञ्जनक्कट्टियम् ॥

श्रीपराशर भट्टार्यः श्रीरङ्गेशपुरोहितः।
श्रीवत्साङ्कसुतः श्रीमान् श्रेयसे मेऽस्तु भूयसे॥

अमृतप्रभवं प्रभाप्रभाव प्रहतध्वान्तलसद्विलासजातम्।
सकलं सकलानुमोदहेतुं शशिनं त्वां कलयामि रङ्गराज ! ॥ १ ॥

अनिशं कुमुदं विकासयन्तं
सततं पूर्णमहर्निशं च दृश्यम्।
अनुपप्लवमद्य रङ्गराजं मनुते
चन्द्रमसं जनोऽनुमान्यम् ॥ २ ॥

कुङ्कुमारुणमुदञ्चित श्रियं
कोमलारुण सरोजसंस्थितम्।
रङ्गमन्दिर ! तमोनिवारणं
शङ्कते तपनदीधितिं जनः ॥ ३ ॥

भवन्तं श्रीमन्तं हसितकलिकालङ्कृतमिह
अशोकं कुर्वन्तं भ्रमरहितं अत्युत्सवकरम्।
सुखस्पर्शाश्लिष्यत्पवनजमहानन्द भरितं
वसन्तं रङ्गेशं ! प्रकटसुमनस्कं मनुमहे ॥ ४ ॥

सत्पक्षपातात् भुवनाश्रयत्वात्
सन्मानसावास निबन्धनत्वात्।
पद्माश्रयत्वाच्च भवानिदानीं
हंसो यथा राजति रङ्गराज ! ॥ ५ ॥

अन्तस्थितस्सुमनसां अमरेशरत्न
च्छाया विकल्पितरुचिर्नयनाभिरामम्।

आपातितस्मरगुणः प्रथितप्रचारः

शाखासु रङ्गनृपतिर्मधुपो विभाति ॥ ६ ॥

सार्धं द्विजैः श्रावणकर्म रङ्गिन्
कल्पोचितस्नान विधिं करोषि।

श्रुतिस्मृतिभ्यां व्यपदिश्यमानं
स्वयं ममाज्ञां अनुवर्तयामि ॥ ७ ॥

समुन्मिषत्यद्वाजतार संश्रिता
तवावतारक्रम पाठतत्परा।

त्रयीव रङ्गेश ! समर्थ्यते जनैः
असौ जयन्तीत्युदितेयमष्टमी ॥ ८ ॥

अमृतमयमनन्तं सिद्धसर्वार्थजातं
नियमितसकलार्थं निश्चितात्मावबोधम्।

किमिह बहु निरुक्तैः कीर्तनाभीष्टदं त्वां
निगममिव मनोज्ञं रङ्गराजाद्य मन्ये ॥ ९ ॥

श्यामामं मकुटोपेतं कटकाञ्चितमुन्नतम्।
सत्त्वाश्रयं रङ्गराजं महीधरमवैम्यहम् ॥ १० ॥

सत्त्वोन्नतस्सकल सत्त्व निवासभूमिः
सौवर्णरम्य विभवस्सुमनो मनोज्ञः।

सद्वृत्तसङ्ग समधिष्ठित पार्श्वदेशः
शैलात्मना स्फुरसि रङ्गमहीश्वर ! त्वम् ॥ ११ ॥

अशेषाशापूर्तिं विदधतमनेकैः स्वविभवैः

प्रसिद्यत्कल्याणं प्रकटतर पीताम्बर रुचिम्।
कृतस्वास्थ्योत्सेधात् निखिलसुमनः प्रीतिजननं
भवन्तं मन्येऽहं सुरशिखरिणं रङ्गनृपते ! ॥ १२ ॥

मरकतमणिरम्यं रम्यमाणिक्यमुक्ता
 फलविलसितगात्रं प्रस्फुरद्गन्धवाहम्।
 विहितविविधजन्तुं प्रोल्लसन्मीनलीलं
 सुगमजलनिधिं त्वां मन्महे रङ्गराज ! ॥ १३ ॥

मणिवररुचिवाही मत्स्यरूपं दधानो
 ललितधवळशङ्खो लङ्घयन्नेव वेलाम्।
 विधृतभुवनभारो वीक्ष्यसे रङ्गधामन्
 अपर इव वपुष्मानापगानामधीशः ॥ १४ ॥

नानानुवृत्ति विषयं नतराजहंसं
 नानाण्डजात समधिष्ठितमञ्जरम्यम्।
 सेवावतीर्णं सुमरुद्गणमद्य रङ्गिन् !
 भावानुरूप नदमित्यनुमन्महे त्वाम् ॥ १५ ॥

वृत्तिर्वेगवती समाश्रितजनत्राणे भवच्चेतसः
 ताम्रा कुङ्कुमपत्रिका भुजतटी ते तुङ्गभद्रोज्ज्वला।
 रङ्गाधीश्वर ! नर्मदा च भणितिः शोणस्सुजातोऽधरः
 तस्मात् स्नान विधौ जनो हि मनुते त्वां सर्वतीर्थात्मकम् ॥ १६ ॥

अनेकशाखाश्रितमाश्रितेभ्यो
 दत्ताधिकांशं त्रिदशैकभोग्यम्।
 सुपर्णरम्यं सुमनस्समेतं
 सुरद्रुमं त्वां सुधियो वदन्ति ॥ १७ ॥

श्रीमत् सुरङ्गधरणीश ! विशालशाखं
 श्रीकौस्तुभस्फुरितमीप्सितदानदक्षम्।
 हंसादि सद्द्विज वरैरुपसेव्यमानं
 त्वां मन्महे सुरतरुं सुरनाथनाथ ॥ १८ ॥

अद्यायते लसति हल्लकपुष्पमाला
 वक्षस्स्थले विनिहिता तव रङ्गराज !।

स्वच्छन्दवारि कमलाचरणारविन्द-

माणिक्यनूपुर मयूख परंपरेव ॥ १९ ॥

रङ्गेश ! रजनीचर्चा राजते तव वक्षसि।

देव्या हिरण्यवर्णायाः देहकान्तिरिवोत्थिता ॥ २० ॥

सर्वस्मात्पर ! सांपरायसवने शक्तिस्तवेच्छात्मिका

पत्नी पात्रगणञ्च हेतिपतयः प्राप्तर्त्विजो बाहवः।

पौलस्त्याः पशवो दशाननमुखाः रक्षाफलं ज्ञानिनां

श्रीमन् ! मञ्जनकैतवादवभृथस्नातेव रङ्गेश्वर ! ॥ २१ ॥

क्रियादर्शं दर्शं कृतमखविधीनामुपगते

प्रवृत्तस्नानांस्त्वं परमुदयसे रङ्गतरणे।

प्रकर्षणोद्बुद्ध द्विजकुलमशेषं प्रतिदिशं

प्रहृष्टा पद्मोर्वी भवति च जगत् ध्वस्ततिमिरम् ॥ २२ ॥

चन्द्रार्कौ रङ्गधामन् ! श्रवणमुपागतौ चक्षुराकारयोगात्

मान्योऽमा सङ्गमस्ते सदसि बहुमतो मित्रवारस्य योगः।

कालोऽयं पुष्यदिष्टो भवति मयि महांस्त्वत्कटाक्षस्य पातः

त्वत्कान्त्यब्धेश्च सेतुस्त्वमसि वयमिह प्राप्ततीर्था भवामः ॥ २३ ॥

पद्माविद्बुदलङ्कृताङ्गविभवं गंभीरनादाश्रयं

सान्द्रेन्द्रोपलकान्तिचोरवपुषं सन्तापविध्वंसिनम्।

कारुण्याम्बुभराश्रयं विदधतं सच्चातकानां मुदं

मान्यं मेघममोघपूर्णफलदं रङ्गाधिपं मन्महे ॥ २४ ॥

त्वं मेऽहं मे कुतस्तत्तदपि कुत इदं वेदमूल प्रमाणात्

एतच्चानादि सिद्धादनुभव विभवात् तर्हि साक्रोश एव।

क्वाक्रोशः कस्य गीतादिषु मम विदितः कोऽत्र साक्षी सुधीस्स्यात्

हन्त त्वत्पक्षपाती स इति नृकलहे मृग्यमध्यस्थवत् त्वम् ॥ २५ ॥

उत्तरीयपटिका विराजते रङ्गराज ! भवतो भुजान्तरे।
सत्पथे शतमखोपलप्रभे जाह्नवीव शरदभ्रनिर्मला ॥ २६ ॥

पश्यत्सुरासुरगणं सुमनोविकास-
सत्सिद्धचारणसमूह निषेव्यमाणम्।
संदृष्टचारुतर सारतरामृतौघं
त्वां रङ्गराज ! कलयामि हि मन्दराद्रिम् ॥ २७ ॥

॥ इति श्रीरङ्गनाथ तिरुमञ्जनकट्टियं समाप्तम् ॥